

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobce **J. D.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, k žalobě proti správnímu rozhodnutí ze dne 26.10.2009 číslo X, o nároku na **částečný invalidní důchod**

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádnému z účastníků **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal včasnou žalobu proti výše označenému rozhodnutí žalované, neboť měl zato, že jeho zdravotní stav nebyl řádně posouzen a bylo rozhodnuto bez znalosti jeho zdravotní dokumentace.

Žalovaná navrhla žalobu zamítnout.

Krajský soud provedeným řízením a dokazováním vzal za prokázané, že:

- žalovaná napadeným rozhodnutím odňala od 16.12.2009 částečný invalidní

důchod podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. a) zák. č. 155/1995 Sb. s odůvodněním, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné ze dne 8.10.2009 není částečně invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla schopnost soustavné výdělečné činnosti o 20 %;

- u žalobce k datu napadeného rozhodnutí se jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav daný diabetem mellitus typem II na PAD s dobrou kompenzací, bez kolísání hodnot glukózy, s obezitou, hypertenzí I. kompenzovanou, spondylolistézou L5, syndromem karpálních tunelů a varixy bérce. Rozhodujícím onemocněním je diabetes mellitus typ II na PAD s obezitou, s dlouhodobě dobrou kompenzací, bez kolísání hodnot hladiny glukózy, bez sekundárních komplikací. Posudkově tento zdravotní stav odpovídal hodnocení dle kapitoly IV., položce 1., písmena a), přílohy číslo 2 vyhlášky číslo 284/95 Sb. ve znění vyhlášky číslo 40/2000 Sb. a způsoboval pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti o 20 % z možného rozpětí 5-20 %. Míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti byla stanovena s přihlédnutím k ostatním onemocněním. V době přiznání částečné invalidity byly hodnoty hladiny glukózy vyšší s kolísáním, hmotnost byla 136 kg, posudkové hodnocení však nadhodnotilo stav s uvedením počínajících komplikací při diabetu, které však nebyly doloženy odbornými nálezy a nebyl ani k datu rozhodnutí, došlo tedy k posudkovému nadhodnocení. Od přiznání částečné invalidity došlo při redukci tělesné hmotnosti k trvalé a dlouhodobé velmi dobré kompenzaci bez kolísání hodnot hladiny glukózy. K datu napadeného rozhodnutí žalobce nebyl částečně invalidní podle § 44 odst. 1 ani odst. 2 zákona číslo 155/95 Sb.

Uvedená skutková zjištění soud opírá o listinné důkazy, a to napadené rozhodnutí žalované, posudek lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné dne 8.10.2009 a posudek posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR s pracovištěm v Ostravě ze dne 30.6.2010.

Přezkoumává-li krajský soud k žalobě správní rozhodnutí žalované o nároku na důchodovou dávku podmíněnou zdravotním stavem, je rozhodnutí soudu především závislé na odborném lékařském posudku. V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR svými posudkovými komisemi (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/91 Sb.). Proto v tomto řízení byl vypracován posudek posudkovou komisí MPSV ČR v Ostravě a tento důkaz považuje soud za stěžejní. Pro přesvědčivost a úplnost posudku, převzal soud pro rozhodnutí jeho závěr. Komise posudek opřela o konkrétní lékařské nálezy. Tato komise je oprávněná nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce, ale též k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o plné invaliditě, částečné invaliditě, jejím vzniku, trvání a zániku. Posudek podala posudková komise v řádném složení, stanoveném vyhláškou č. 182/1991 Sb. v platném znění na základě zdravotní dokumentace žalobce a odborným členem komise byl též odborný lékař internista, tedy odborník v oboru, do něhož je zařazeno nejzávažnější zdravotní postižení žalobce. Soud považuje hodnocení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce podle přílohy č. 2 k vyhl.č. 284/1995 Sb. v pl. znění

v kap. IV, položce 1. písm. a) za přesvědčivé, neboť tato položka je určena pro diabetes mellitus kompenzovatelný dietou nebo dietou a perorálními antidiabetiky, bez komplikací, s větším kolísáním tolerance způsobující pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti v míře 5-20 %.

Podle ust. § 43 zákona č. 155/95 Sb. ve znění k datu vydání napadeného rozhodnutí pojištěnec má nárok na částečný invalidní důchod, jestliže se stal částečně invalidním a a) získal potřebnou dobu pojištění, nebo b) následkem pracovního úrazu.

Podle ust. § 44 odst. 1 věty první zákona č. 155/95 Sb. ve znění k datu vydání napadeného rozhodnutí pojištěnec je částečně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 33 % a podle odst. 2 věty první pojištěnec je částečně invalidní též tehdy, jestliže mu dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav značně ztěžuje obecné životní podmínky.

Pro účely posouzení poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti pojištěnce se touto schopností rozumí schopnost pojištěnce vlastní prací dosáhnout výdělek odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem (§ 6 odst. 1 vyhl.č. 284/95 Sb.). Procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti podle druhů zdravotního postižení jsou uvedeny v příloze č. 2 vyhlášky č. 284/95 Sb.

Podle ust. § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. (soudní řád správní) při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Vzhledem k tomu, že k uznání částečné invalidity bylo nutno prokázat pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti alespoň v míře 33 % a v takovém rozsahu prokázán nebyl, není možno žalobce k datu napadeného rozhodnutí považovat nadále za částečně invalidního.

Vzhledem k výše uvedenému krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Úspěšná žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona, proto bylo rozhodnuto tak, že se žádnému z účastníků tato nepřiznává (§ 60 odst. 1, 2, s.ř.s. a § 118d odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. v pl. znění).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, prostřednictvím podepsaného soudu, písemně ve dvojím vyhotovení.

V Ostravě dne 4. srpna 2010

**Samosoudkyně:
JUDr. Jana Záviská**